

af en Reservefond for at møde de store Krav, som fra Tid til anden næppe ville udeblive, bør ansættes temmelig rundelige. Men desuagtet er Ministeriet kommet til den Overbeviisning, at Foretagendet under Forudsætning af en Brotagt, der omtrent svarer til den nuværende Færgetagt, nogenlunde vil kunne bære sig selv, saalænge der ikke indtræffer særdeles Uheld. Under disse Omstændigheder har Ministeriet anseet det for rettest at lade Sagen blive i det Spor, hvori den hidtil er gaaet, saa at Anlægget og den senere Drift overlades til Aalborg Commune, og at det Spørgsmaal, hvorvidt de Landdistricter paa begge Sider af Limfjorden, som næst Aalborg have størst Interesse i Sagen, skulle deeltage i de deraf flydende Udgifter, forbeholdes den Tid, da muligen indtrædende Uheld maatte udkræve nye Anstrængelser, eller da Erfaringen maatte vise, at Bestyrelsen og Bedligholdelsen kræver større Udgifter, end der med Billighed kan paalægges en enkelt Commune. For Tiden ansees det for tilstrækkeligt at have forbeholdt et Spørgsmaal, som vil finde en nærhggende Analogi i hvad der er gjort med Hensyn til andre almeenvigtige Foretagender af lignende Omfang, og som i hvert Fald kun vil kunne finde sin Afgjørelse ved Rigsdagens Medvirking.

Skøndt det saaledes antages, at der kan afsees fra de Betæneligheder, der for Aalborg Communes Vedkommende kunde være ved at indgaae paa et Foretagende, som utvivlsomt vil medføre ikke blot store Udgifter, men ogsaa stor Risico — hvorfor forøvrigt baade Communalbestyrelsen og et almindeligt Borgermøde have udtalt sig — er det dog klart, at dette Foretagende, betragtet som Entreprise, ikke er saa fordeelagtigt, at det kan undvære en velvillig Understøttelse af Staten, som er stærkt interesseret i, at et saa vigtigt Led i det hele System af Statsveie bringes i en tilfredsstillende Tilstand. Hertil hører da først og fremmest Laanet af den første Anlægs-capital, og der er derfor paa Finantslovsforlaget opført den samme Sum, som alt tidligere har været bevilget, kun med den nærmere Bestemmelse, at der i Rente og Afdrag kun fordres 5 pSt. af den oprindelige Capital saaledes at 4 pSt. af hvad der til enhver Tid deraf skyldes regnes som Rente, Resten derimod som Afdrag. Det bemærkes, at der af Finantsministeren af de under hans Bestyrelse henlagte Midler kan forventes et Laan af samme Størrelse. Skal denne Anlægs-capital, hvis Forrentning og Tilbagebetaling tilligemed Forbaltnings- og Bedligholdesudgifterne skal tilsvares af Aalborg Commune, forsaavidt den ikke kan bæres af Bropængene, være tilstrækkelig, udkræves endvidere, at Kommunen saavidt muligt friholdes for Udgifter i Anledning af det nuværende Færgemonopol. Ministeriet anseer det vel for tvivlsomt, om Anlæg af en Bro strengt taget kan betragtes som stridende mod Eneretten til at færge; men det antager, at en Affindelse med det bestaaende Færgelaugs i det Hele usformuende Interessenter i hvert Fald vil betragtes som et Billighedskrav, ligesom det holder sig forvisset om, at det kun er moderate Fordringer, som under alle de stedfindende Forhold i saa Henseende ville vorde stillede.

Da Færgesænet imidlertid henhører under Postvæsenet, er det saaledes Fælledsfinansministeriet og Rigsraadet, denne Sag nærmest vedkommer, og de ville i den store Interesse, Færgesænetens Afsløsning af en Bro har for Postvæsenet, sikkert finde Opfordring til i saa Henseende at vise al Imødekommen. Skulde imidlertid et Tilbud fra Kongerigets Finantser blive stillet som Betingelse, da vil dette have en Analogi i den Maade, hvorpaa det aldeles tilsvarende Forhold i Store-Belt er blevet ordnet, og Rigsdagen vil da have det i sin Magt ved et i intet Tilfælde stort Offer ikke blot at fremhjælpe et almeenvigtigt Foretagende, men tillige at bevirke, at dette skeer paa den med Forfatningen bedst stemmende Maade, nemlig saaledes, at Overførelsen af Personer og Gods for Betaling bliver aldeles fri i den Deel af Riget, som saalænge har lidt under Trykket af et Monopol, der er langt byrdefuldere end andre Monopoler, for hvilke Lovgivningsmagten har løstjagt andre Egne.

At ikke blot selve Arbeidets Udførelse, men ogsaa dets fremtidige Bestyrelse og Bedligholdelse maa stilles under offentligt Tilsyn, og at navnlig den Taxt, hvorefter Bropænge skulle